

[Udenrigsministeren.]

bationer eller anden form for internationalt sekretariat til støtte for dette samarbejde.

På baggrund af de noget forskellige pressemeddelelser, der er fremkommet om sagens sammenhæng, og den usikkerhed over for problemet, som meddelelsen i det hele taget synes at have givet anledning til, har jeg fundet det påkrævet at give dette temmelig omfattende svar. Lad mig slutte med at understrege, at de fire ansøgerlandes interesser i forhandlingsperioden må anses som værende blevet behørigt tilgodeset.

Endvidere skal jeg minde om, at det danske ønske om medlemskab af De europæiske Fællesskaber i overensstemmelse med Rom-traktaten, lige siden det blev fremsat første gang, ikke alene har været økonomisk begrundet, men tillige har været baseret på en erkendelse af, at der tilkom Danmark en både naturlig og nødvendig politisk rolle i den europæiske sammenhæng.

Af *Tastesen* til indenrigsministeren (22. juli 1970):

„Vil ministeren oplyse, hvornår der fra det nedsatte ekspertudvalg om ungdomsnarkomani kan forventes forslag om behandlingsprogram for unge stofmisbrugere?“

Begrundelse.

Et tilsvarende spørgsmål er stillet af folketingets narkotikaudvalg til indenrigsministeren den 28. maj 1970, men er endnu ikke besvaret.

Jeg anser det for påtrængende nødvendigt, at folketinget og befolkningen snarest muligt gøres bekendt med eksperternes forslag til behandlingsprogram for unge, der er ramt af et alvorligt narkotikamisbrug.

Regeringens narkotikaudvalg har nu haft 1½ år til sine overvejelser. I den mellem-liggende tid er problemet ikke blevet mindre, tværtimod. Ekspertudvalget må nu gøre sine forslag færdige, så de nødvendige politiske og økonomiske beslutninger kan blive taget.

Muligvis er årsagen til den langsomme behandling af det akutte stofmisbrugsproblem uenighed hos eksperterne, men dette må ikke føre til tilbageholdenhed med igangsættelse af behandlingsarbejdet. Der må i givet fald træffes en politisk afgørelse.

Det socialt bevidste samfund kan ikke passivt se til, at et stigende antal unge mennesker går til grunde i stofmisbruget.

Indenrigsminister *H. C. Tofts* svar (29. juli 1970):

Under henvisning til det af folketingsmedlem *Tastesen* stillede spørgsmål af 22. juli d. å. om, hvornår der kan forventes forslag om behandlingsprogram for unge stofmisbrugere fra kontaktudvalget vedrørende ungdomsnarkomani, skal jeg meddele, at jeg i dag har besvaret et tilsvarende spørgsmål stillet af folketingets narkotikaudvalg således:

„Kontaktudvalget vedrørende ungdomsnarkomani har i en over sagen afgivet erklæring meddelt, at det ikke for tiden er muligt at bestemme tidspunktet for, hvornår udvalgets redegørelse vil kunne foreligge. Inden afgivelse af redegørelsen vil udvalget fremkomme med forslag om en række af de mest påtrængende foranstaltninger, ligesom udvalget gennem afholdelse af møder med repræsentanter fra myndigheder og et større antal institutioner vil søge at løse visse praktiske behandlings- og samarbejds-spørgsmål.“

Af *Kurt Brauer* til justitsministeren (22. juli 1970):

„Hvad kan ministeren oplyse om sagen vedrørende hr. *Gopal Ramm* fra den indiske ambassade i København, der påstås at være ført ud af Danmark mod sin vilje?“

Justitsminister *Thestrups* svar (29. juli 1970):

Det har været udenrigsministeriet og politiet bekendt, at der har bestået visse uoverensstemmelser mellem den herværende